

N:o 4.

Af grefve **von Hallwyl**, *angående ändring af tredje stycket i 81 § af lagen om aktiebolag den 28 juni 1895.*

Uti den nya lagen om aktiebolag af den 28 juni 1895 stadgas i sista momentet af § 81, att å bolag, hvars ordning blifvit af Konungen stadfäst, lagens bestämmelser icke ega tillämpning, så vidt de afse ämnen, rörande hvilka blifvit i bolagsordningen särskildt stadgadt, utan skall derutinnan gälla hvad bolagsordningen innehåller, dock att lagen gäller till efterrättelse i fråga om, bland annat, det sätt, hvarpå bolaget skall »företrädas».

Nu läres väl med »företrädas» här menas endast sådant företräddande af bolagsstyrelsen, hvarom förmäles i lagens 40:de och 43:dje paragrafer; men emellertid har på åtskilliga håll, äfven vid domstol, den åsigt gjort sig gällande, att under ifrågavarande bestämmelse bör hänföras jemväl bolags företräddande inför rätta; och en sådan tolkning saknar ej heller allt stöd uti det i lagen använda uttrycket.

Af denna olika tolkning uppstå lätt svåra olägenheter. Lagen stadgar nemligen, att det är *styrelsen*, som eger förordna ombud att föra bolagets talan, hvaraf följer, att ombud, förordnade på annat sätt, icke enligt lagen godkännas. Hvarje domstol, som under uttrycket »företräda» hänför jemväl företräddande inför rätta, kommer således, derest ej ändring eller förklaring af lagen mellankommer, att underkänna hvarje aktiebolags ombud, som ej har fullmägt af hela styrelsen, och detta om än bolagsordningen är af Konungen stadfäst, och enligt bolagsordningen

den verkställande direktör eller disponent, som utfärdat fullmagten, jemväl dertill egt befogenhet.

På grund af hvad nu anförts, hemställer jag,

att 3 mom. i § 81 uti lagen om aktiebolag måtte gifvas sådan ändrad lydelse, att ofvan anmärkta tvetydighet undanrödjes.

Om remiss af denna motion till lagutskottet får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 21 januari 1898.

W. von Hallwyl.

N:o 5.

Af herr **Pettersson, Carl**, om *löneförhöjning för lågt aflönade komministrar, kapellpredikanter samt pastorats- eller sockenadjunkter.*

Genom broschyrer, som spridts bland allmänheten, och motioner, som väckts vid Riksdagen, torde vara noggsamt bekant, i hvilket beklagligt tillstånd en stor del af svenska kyrkans presterskap befinner sig i ekonomiskt hänseende. Det fins visserligen några »feta gäll», som gifva sina innehafvare en riklig inkomst, och det fins äfven många både kyrkoherde- och komministersbeställningar, som äro anständigt aflönade. Men å andra sidan förekomma platser, hvilkas innehafvare ej kunna påräkna så stor lön som en folkskolelärare i en stad åtnjuter eller en